

Anar per feina. Oficis d'abans

Exposició de fotografies
De l'1 de desembre de 2025
al 28 de febrer de 2026

Podeu consultar i descarregar-vos
imatges d'aquest i altres temes al
Portal de l'Arxiu Fotogràfic,
www.granollers.cat/arxiu



Segueix-nos a Instagram 
[@arxiu_granollers](https://www.instagram.com/arxiu_granollers)

Totes les exposicions
de l'Arxiu Municipal



L'exposició "Anar per feina" mostra una selecció d'imatges dels fons fotogràfics de l'Arxiu sobre els oficis que temps enrere ocupaven els granollerins i granollerines, alguns dels quals perduren, això sí, profundament evolucionats.

Eren, sobretot, feines manuals i d'exigència física, com podien ser el rajoler, el picapedrer o el ferrer. Algunes, com ara, es desenvolupaven a l'aire lliure, havent de suportar les inclemències del temps: el pagès, el paleta, el venedor ambulat o el retolista. N'hi ha que ja han passat a la història o que s'han transformat: el traginer, la persona que traginava –transportava– mercaderies amb bèsties de càrrega com mules o cavalls, o el pregoner, que feia les crides i anuncis oficials de l'Ajuntament a la població, ajudat per una trompeta o cornetí. D'altres perduren, però amb processos que han passat de ser poc mecanitzats a incorporar tecnologia avançada, com les relacionades amb el tèxtil, els fruits secs o la fabricació d'espelmes. Entre les ocupacions presents a la mostra i que han perviscut sense o amb pocs canvis, hi ha les de cambrer i modista.

Al llibre *Granollers Vila Oberta* (ed. M. Arimany, 1960), Amador Garrell i Alsina fa aquest retrat del Granollers quotidià i d'alguns dels oficis d'abans:

"Els dies feiners, naturalment, la gent va més adelerada. [...] i passen el carter, i els que reparteixen diaris que suara acaben d'arribar, i les noies que us porten la llet, i els mossos o els amos flequers que us duen el nostre pa de cada dia i l'home del "Cafè!" amb el seu burret i la cafetera i el seu crit, curt i concís... Els nois i les noies corren i brinquen –i tot ho alegren– les hores que van i venen d'estudi i de costura. I, quin canvi hom nota mentre són tancats [...] oïu bé si passa un carro de vela, feixuc, gansoner, que deu anar a Vic, o més amunt i tot, i el nang-nang del carro d'en Silvestre, l'escombriaire, i el del carboner, i el crit del drapaire: "Draps, ferro vell, espardenyots" [...] I oïu el repicar, regulat pel vent, del ninot de ferro que el calderer francès té en el balcó de casa seva com a reclam del seu treball, o el so greu del molí de xocolata de can Rovira i el teclejar sec del xocolater –en Xiol– per fer les "mitges preses". I, si en el veïnat hi ha un teler de mà, us sentiu com bressolats amb el tic-tac monorítmic de la llançadora, o us podeu distreure amb la cançó del ferrer de més avall, i amb el xiular del barberet que va fent música mentre espera els clients, que a vegades no venen..."

És el relat d'un Granollers antic i llunyà, que podem preservar gràcies a les imatges i els testimonis escrits, en un moment en què la irrupció de la intel·ligència artificial –també, i sobretot, al món laboral– sembla que ho capgirarà tot.



Interior d'un taller de fabricació d'espelmes, 1880 – 1900. Fotografia i Fons Tomàs Torrabadella



Picapedrers en la construcció de Can Torrabadella, 1899 - 1900.
Fotografia i Fons Tomàs Torrabadella



Treballadores de la fàbrica tèxtil de Can Sauquet, anys seixanta.
Fotografia d'autoria desconeguda / Fons Ajuntament de Granollers



Un grup de noies al cosidor de ca la Isabel, al carrer de la Indústria, 1926. Fotografia d'autoria desconeguda / Col·lecció Ajuntament de Granollers